

Sygn. akt II KK 431/19

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k., bez udziału stron,
po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2020 r.

sprawy **K. K. P.**

skazanego za popełnienie przestępstwa z art. 207 § 1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego,

od wyroku Sądu Okręgowego w W.,

z dnia 9 lipca 2019 r., sygn.. akt VI Ka (...)

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W.

z dnia 11 września 2018 r., sygn. akt V K (...)

postanowił:

1. oddalić kasację, jako oczywiście bezzasadną;

2. obciążyć skazanego K. K. P.

kosztami postępowania kasacyjnego

UZASADNIENIE

K. K. P. , wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 11 września 2018 r., sygn. akt V K (...) został uznany za winnego popełnienia czynu z art. 207 § 1 k.k. i za to wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności.

Wyrok ten został zaskarżony apelacją przez obrońcę oskarżonego, który zaskarżając wyrok w części orzeczenia o karze, zarzucił wyrokowi „rażącą niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonemu, ze szczególnym uwzględnieniem zaniechania zastosowania warunkowego jej zawieszenia” i wniósł

o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie kary roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat.

Sąd Okręgowy w W. , wyrokiem z dnia 9 lipca 2019 r., sygn. akt VI Ka (...), utrzymał w mocy wyrok Sądu I instancji w zaskarżonej części.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego, który zaskarżając wyrok w całości zarzucił „rażące naruszenie prawa, które znalazło swój wyraz w obrazie art. 53 § 2 i 3 k.k., poprzez pominięcie przy określeniu wymiaru kary faktu pojednania sprawcy z pokrzywdzoną”. Wskazując na powyższe, obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi II instancji.

Prokurator Prokuratury Okręgowej w W. w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy, zważył, co następuje:

Kasacja wniesiona przez obrońcę skazanego K. K. P. jest bezzasadna w stopniu oczywistym, dlatego podlegała oddaleniu na posiedzeniu zgodnie z art. 535 § 3 k.p.k.

Zauważyć należy, iż jak wynika z art. 523 § 1 k.p.k. kasację można wnieść tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. lub innego rażącego naruszenia prawa, jeśli mogło mieć ono wpływ na treść orzeczenia. Kasacja nie może być natomiast wniesiona wyłącznie z powodu niewspółmierności kary. Tego zakazu, wynikającego wprost z ustawy, nie da się obejść poprzez podniesienie zarzutu rażącego naruszenia art. 53 k.k., tak jak uczynił to obrońca w rozpoznawanej sprawie. Przepis art. 53 § 1 k.k. nie ma charakteru normy stanowczej, czyli zawierającej konkretny zakaz lub nakaz określonego postępowania, toteż jego obraza w rozumieniu art. 438 pkt 1 k.p.k. nie wchodzi w grę. Wspomniany przepis określa natomiast, objęte sferą swobodnego sędziowskiego uznania, ogólne dyrektywy wymiaru kary, dlatego podważenie przyjętej na ich podstawie oceny sądu jest możliwe tylko w ramach, niedopuszczalnego w kasacji, zarzutu rażącej niewspółmierności kary, a nie poprzez stawianie zarzutu obrazy prawa materialnego (zob. np. postanowienia SN: z dnia 26 stycznia 2011, III KK 335/10, Lex 736755; z dnia 3 października 2011 r., V KK 96/11, Lex 1044083). Podniesiony w kasacji

zarzut naruszenia przepisu art. 53 § 1 k.k. stanowi więc w istocie próbę obejścia zakazu sformułowanego w art. 523 § 1 k.p.k., gdyż dotyczy wymiaru kary i próby wykazania jej niewspółmierności.

Dostrzec na marginesie natomiast należy, iż jak wynika z uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego, podnoszone przez skarżącego w kasacji okoliczności były analizowane w kontekście oceny zarzutu apelacyjnego niewspółmierności kary pozbawienia wolności. Sąd ten wskazał, że pojednanie się skazanego z pokrzywdzoną nie jest na tyle okolicznością istotną, w okolicznościach sprawy, aby mogłaby spowodować złagodzenie kary orzeczonej wobec skazanego.

Sąd Najwyższy obciążył skazanego kosztami postępowania kasacyjnego w oparciu o przepis art. 636 § 1 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe orzeczono, jak na wstępie.